

Πῶς! ὁ Γιαγκῆς ἐκεῖνος ἐτόλμησε νὰ βεβαιώσῃ ὅτι θὰ φθάσῃ εἰς τὸν Βόρειον Πόλον! ὅτι θὰ θέσῃ τὸν πόδα ἐκεῖ ὅπου οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἄνθρωπος εἶχε κατορθώσῃ νὰ πατήσῃ! ὅτι θὰ στήσῃ τὴν σημάκιαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐπὶ τοῦ μόνου σημείου τῆς γῆνης σφαίρας, ὅπερ μένει αἰωνίως ἀκίνητον, ἐνῷ τὰ λοιπὰ ὅλα παραφέρονται ὑπὸ τῆς ἡμερησίας περὶ τὸν ἄξονά της κινήσεως τῆς Γῆς!

Οἱ γελοιογράφοι λοιπὸν ἐπελήφθησαν μετὰ ζήσεως τοῦ ἔργου των.

Εἰς τὰς προθήκας τῶν κυριωτέρων βιβλιοπωλείων καὶ τῶν περιπτέρων τῶν μεγάλων πόλεων τῆς Εὐρώπης, ὡς καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς συμπολιτείας — τῆς κατ' ἐξοχὴν ἐλευθέρας ταύτης χώρας — ἐξετίθεντο εἰκόνες καὶ σκαριφήματα παριστῶντα τὸν πρόεδρον Βαρβικὰν διὰ παραδοξοτάτου τρόπου ἀποπειρώμενον νὰ φθάσῃ εἰς τὸν Πόλον.

Καὶ ἐν ἄλλῃ μὲν ἀπεικονίζοντο ὁ τολμητίας Ἀμερικανὸς μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου κρατοῦντες σκαπάνην ἀνὰ χεῖρας καὶ ἀνορύσσοντες ἀπὸ τῶν πρώτων παγοθούνων μέχρι τῆς 90 μοίρας Βορείου πλάτους ὑποβρύχιον σήραγγα, τῆς ὁποίας τὸ ἕτερον στόμιον εὕρισκετο ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ἄκρου αὐτοῦ τοῦ ἄξονος τῆς γῆς.

Ἐν ἄλλῃ δ' ὁ Ἱμπεῦ Βαρβικὰν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ I. T. Μάστωνος — ὅστις ἐζωγραφίζετο ἀπαράλλακτος — καὶ τοῦ λοχαγοῦ Νικολ, κατήρχετο δι' ἀεροστάτου ἐπὶ τοῦ πολυποθῆτου ἐκείνου τόπου καὶ μετὰ φοβεράς περιπετείας καὶ μυρίους κινδύνους οἱ τρεῖς οὗτοι κατέκτων τέλος τεμάχιον γαιανθράκκος. βάρους ἡμισείας λίτρας, τὸ μόνον ὅπερ περιεῖχον οἱ περίφημοι ἀνθρακῶνες τῶν πολικῶν χωρῶν...

Ἀλλὰ τὰ σκώμματα τῶν γελοιογράφων πλὴν τοῦ προέδρου, οὐδὲ τοῦ I. T. Μάστωνος ἐφείδοντο. Ἐν τινὶ φύλλῳ τῆς σατυρικῆς ἐφημερίδος τοῦ Λονδίνου *Punch*, ἀπεικονίζετο ὁ γραμματεὺς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου συρόμενος ὑπὸ τῆς ἑλξεως τοῦ μαγνητικοῦ Πόλου καὶ προσκολλώμενος εἰτα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διὰ τοῦ μεταλλικοῦ του ἀγκίστρου.

Εἰρήσθω δ' ἐν παρόδῳ ὅτι ἐνεκα τοῦ παραφύρου χαρρακτῆρος αὐτοῦ ὁ διάσημος μαθηματικός ἀντὶ νὰ γελάσῃ, ἡγανακτήσῃ τὰ μέγιστα διὰ τὴν ἀστείότητα ταύτην, σατυρίζουσιν σωματικόν του ἐλάττωμα. Περιττὸν δὲ νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὴν δικαίαν ἡγανακτήσιν του διὰ τὴν ἀπρεπῆ γελοιογραφίαν συνεμερίσθη ἐν τοῖς πρώτοις καὶ ἡ μίστρας Εὐαγγελία Σκόρβιτ.

Ἄλλη γελοιογραφία δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ *Μαρικῷ φανῶ* τῶν Βρυξελλῶν ἀπεικόνιζε τὸν Ἱμπεῦ Βαρβικὰν καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐταιρίας ἐργαζομένους ἐν μέσῳ φλογῶν, ὡς σαλαμάνδρας. Πρὸς τῇξιν τῶν πάγων τοῦ Παλαιοκρυσταλλικοῦ ὠκεανοῦ, εἶχον οὗτοι συλλάβῃ τὴν ιδέαν νὰ χύσωσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του ὁλόκληρον θάλασσαν οἰνοπνεύματος, νὰ ἀναφλέξωσιν εἰτα αὐτὸ καὶ νὰ μεταβάλωσιν οὕτω τὴν πολικὴν λεκάνην εἰς ἀπεραντον δοχεῖον πορτοίου. Παίζων δὲ ὁ Βέλγος γελοιογράφος μὲ τὴν λέξιν ταύτην, ὑπερηκόντισε τὰ ὅρια τῆς εὐπρεπείας ἀπεικονίσας τὸν πρόεδρον τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου ὑπὸ μορφὴν γελοίου *καραγκιόζη*. (1) »

Πασῶν ὅμως τῶν γελοιογραφιῶν τούτων ἐπιτυχεστάτη ἦτο ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ γαλλικῇ ἐφημερίδι *Σαριβαρί*, ἔργον τῆς γραφίδος τοῦ ζωγράφου Στόπ· ἐντὸς κοιλίας φαλαίνης ἀναπαυτικώτατα διεσκευασμένης, ὁ Ἱμπεῦ Βαρβικὰν καὶ ὁ I. T. Μάστων καθήμενοι πρὸ τραπέζης ἐπαιζον ζατρίκιον, ἀναμένοντες τὸν αἶσιον κατὰ πλουν αὐτῶν εἰς τὸν λιμένα. Νέοι Ἰωνᾶ δὲν ἐδίστασαν νὰ καταποθῶσιν ὑπὸ τεραστίου κύτους ὅπως διὰ τῆς καινοφανοῦς ταύτης κινητηρίου μηχανῆς διέλθωσιν ὑποκάτω τῶν παγοθούνων καὶ φθάσωσιν εἰς τὸν ἀπρόσιτον Πόλον τῆς Γῆς.

Τὸν ἀπαθῆ διευθυντὴν τῆς νέας Ἑταιρίας, κατὰ βάθος, σχεδὸν οὐδόλως ἐτάρασεν ἡ τοιαύτη ἀκολασία τοῦ καλάμου καὶ τῆς γραφίδος. Ἀδιαφορῶν οὗτος πρὸς ὅσα τοῦ ἔγραφον ἢ τοῦ ἔψαλλον, ἢ τοῦ παρώδουν ἢ τοῦ ἐγελοιογράφουν, ἐξηκολούθει ἀταράχως τὸ ἔργον του.

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἡ ἐταιρία εὐθὺς ὡς ἀπέκτησε τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πολικῶν χωρῶν, ἐκ τῶν προτέρων ἐκχωρηθεισῶν αὐτῇ ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδικῆς Κυβερνήσεως, καὶ προεκήρυξε δημοσίαν ἐγγραφὴν μετοχῶν διὰ ποσὸν δέκα πέντε ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Ἐκάστη δὲ μετοχὴ ἦτο ἑκατὸν δολλαρίων, καταβλητέων εἰς μίαν καὶ μόνην δόσιν. Τοσαύτην δὲ ἐμπιστοσύνην ἐνέπνεεν ἡ ἐταιρικὴ ἐπωνυμία *Βαρβικὰν* καὶ *Σα*, ὥστε ἄθροοι ἔσπευσαν νὰ ἐγγραφῶσιν οἱ μέτοχοι ὁφείλομεν ὅμως νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι σχεδὸν πάντες ἦσαν πολῖται τῶν τεσσαράκοντα τεσσάρων πολιτειῶν τῆς Ὁμοσπονδίας.

« Τόσον τὸ καλὴτέρον, ἔλεγον οἱ θιασῶται τῆς *Ἐκμεταλλευτικῆς τοῦ Β. Πόλου ἐταιρίας*. Τὸ ἔργον θὰ εἶναι ἡκραιφνῶς Ἀμερικανικόν. »

(1) Ἀγγλιστὶ ἡ λέξις *punch* σημαίνει καὶ τὸν *καραγκιόζη*.

Καθόλου δὲ τὰ ἐχέγγυα ἅτινα παρῆχεν ἡ ἑταιρία *Barbican* καὶ *Σα* ἦσαν τόσον ἀσφαλῆ, οἱ δὲ κερδοσκοποὶ, ἀδιασείστως παραδεχόμενοι καὶ τὴν ὑπαρξίν γαιανθράκων εἰς τὸν Βόρειον πόλον καὶ τὸ δυνατόν τῆς ἐκμεταλλεύσεώς των, μετὰ τοσαύτης ἐπιμονῆς ἐπίστευον εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν βιομηχανικῶν ὑποσχέσεων τῆς νέας ἑταιρίας, ὥστε τὸ μετοχικὸν κεφάλαιόν της ἐκαλύφθη τρίς.

Ὅθεν ἐδέησεν αἱ γενόμεναι ἐγγραφῇ νὰ ἐλαττωθῶσι κατὰ δύο τρίτα, τὴν δὲ 16 Δεκεμβρίου τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς ἑταιρίας, ἐκ δέκα πέντε ἑκατομμυρίων δολλαρίων, ὀριστικῶς κατετέθη εἰς τὰ ταμεία της.

Σ'

Ὅπου τηλεφωνικὴ συνδιάλεξις τοῦ I. T. Μάστωνος καὶ τῆς Εὐαγγελίας Σκόρβιτ διακόπτεται αἰφνιδίως.

Ὁ πρόεδρος *Barbican* ὅχι μόνον ἐβεβαίωσεν ὅτι θὰ ἐπετύγχανε τοῦ σκοποῦ του — διὰ δὲ τῶν κεφαλαίων ἅτινα διέθετε νῦν θὰ κατενίκα πᾶν πρόσκομμα — ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ εἶχε τὴν τολμὴν νὰ ἐπικαλεσθῇ τὰ ξένα κεφάλαια, ἂν δὲν ἦτο πεπεισμένος περὶ τῆς ἐπιτυχίας.

Ὁ τὰ πάντα τολμῶν ἄνθρωπος ἐμελλε τέλος νὰ κατακτήσῃ τὸν Βόρειον πόλον!

Δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι ὁ πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τῆς νέας ἑταιρίας εἶχον ἐξεύρῃ τὸν τρόπον δι' οὗ θὰ ἐπετύγχανον ἐκεῖ ὅπου τόσοι ἄλλοι πρὸ αὐτῶν εἶχον ναυαγήσῃ· θὰ κατῴρθουν δ' ὅτι δὲν εἶχον κατορθώσῃ οὔτε οἱ Φραγκλῖνοι οὔτε οἱ Κάνε, οὔτε οἱ Δελόγκι, οὔτε οἱ Νάρες, οὔτε οἱ Γρήλυ. Ἐμελλον νὰ ὑπερβῶσιν τὴν ὀδοηκοστήν τετάρτην μοῖραν καὶ νὰ λάβωσι κατοχὴν τοῦ παρ' αὐτῶν ἐπὶ δημοπρασίας ἀγορασθέντος εὐρέος τμήματος τῆς γῆς προσθέτοντες οὕτω εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν σημαίαν τὸν τεσσαρakoστὸν πέμπτον ἀστέρα τῆς τεσσαρakoστῆς πέμπτης πολιτείας, ἥτις ἐμελλε νὰ προσακρηθῇ εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Ὀμοσπονδίαν.

Καὶ ὅμως ἦτο τοῦτο ἀληθέστατον, τὸν δὲ πρακτικόν, λογικόν, καὶ ἀνεπίδεκτον ἀμφισβήτησεως τρόπον πρὸς κατάκτησιν τοῦ Βορείου Πόλου — τρόπον ὅσον ἐνδέχεται ἀπλοῦστατον — ἐπενόησεν ὁ I. T. Μάστων. Ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου ἐκείνου, ἐν τῷ ὁποίῳ συνεκυκλῶντο αἱ ιδεαὶ ἐντὸς ἐγκεφαλικῆς ὕλης ἐν διηνεκεῖ θρασυῶ διατελούσης, ἀπέρρευσε τὸ σχέδιον τῆς μεγάλης γεωγραφικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπιτυχούς πραγματεύσεως αὐτοῦ.

Δὲν κρίνομεν περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ὁ γραμματεὺς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου ἦτο ἔξοχος μαθηματικός· δι' αὐτὸν ἀπλοῦν παίγνιον ἦτο ἡ λύσις τῶν περιπλοκωτάτων μαθηματικῶν προβλημάτων. Περιεφρόνει πᾶσαν δυσκο-

λίαν, παρουσιαζομένην ἐν τε τῇ ἐπιστήμῃ τῶν μεγεθῶν, ἥτοι τῇ ἀλγέβρᾳ, καὶ ἐν τῇ τέχνῃ τῶν ἀριθμῶν, δηλονότι τῇ ἀριθμητικῇ. Καὶ ἦτο περὶ ἑρργον ἀληθῶς θέαμα νὰ τὸν βλέπετε πῶς ἐχειρίζετο τὰ λγεβρικὰ σημεῖα, τὰ τε παριστῶντα ποσότητας ἢ μεγέθη, οἷα τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου, καὶ τὰ ἐμφαινόμενα τὰς σχέσεις τῶν ποσοτήτων πρὸς ἀλλήλας καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν πράξεις, οἷα αἱ πολυειδῶς διασταυρούμεναι ἢ συνδυαζόμεναι γραμμαί.

Οἱ συντελεσταί, οἱ ἐκθέται, οἱ δείκται, αἱ ρίζαι καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀλγεβρικῆς γλώσσης σύμβολα περιεδινούντο ὑπὸ τὴν γραφίδα τοῦ ἢ μᾶλλον ὑπὸ τὸ τεμάχιον τῆς κιμωλίας ὅπερ ἐσφάδαζεν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἀναπληροῦντος τὴν χεῖρά του σιδεροῦ ἀγκίστρου, διότι ἤρεσκετο νὰ ἐργάζεται ἐπὶ τοῦ μαύρου πίνακος. Ἐνώπιον δὲ τῆς ἐκ δέκα τετραγωνικῶν μέτρων ἐπιφανείας αὐτοῦ — ἐπὶ μικροτέρου πίνακος δὲν ἦδύνατο νὰ ἐργασθῇ — ἀφίετο ἀκατάσχετος εἰς τὸ βεῦμα τῶν ἀλγεβρικῶν του ὁρμῶν. Δὲν ἦσαν δὲ μικροσκοπικὰ τὰ ψηφία, τῶν ὁποίων ἔκαμνε χρῆσιν εἰς τοὺς ὑπολογισμούς του· τὸν ἀντικρίον! ἦσαν ψηφία ποικιλόμορφα, τεράστια τὸ μέγεθος, διὰ χεῖρὸς παραφόρου χαρασσόμενα ἐπὶ τοῦ πίνακος. Τὰ 2 καὶ τὰ 3 αὐτοῦ ἐτρογγυλοῦντο ὡς χάρτινα πετεινάρια, τὰ 7 διεγράφοντο ὡς ἀγγονι ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ὁ κατὰδίκος ἔλειπε, τὰ 8 ἐκυρτοῦντο ὡς μεγάλαι διόπτραι, τὰ δὲ 6 καὶ τὰ 9 ἀπέληγον εἰς ἀτελευτήτους οὐράς.

Τὰ δὲ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου διὰ τῶν ὁποίων κατέστρωνε τοὺς τύπους του, τὰ μὲν πρῶτα στοιχεῖα α, β, γ, παριστῶντα τὰς γνωστάς ἢ δεδομένας ποσότητας, τὰ δὲ τελευταῖα χ, ψ, ω, τὰς ἀγνώστους ἢ προσδιοριστέας, ὅποσον εὐκρινῶς ἐγράφοντο, παχέα καὶ ἄνευ λεπτογραμμῶν, ιδίως δὲ τὰ χ καὶ τὰ ψ διεσταύρουν ἀγερῶχος τὰς γραμμάς αὐτῶν. Τῶν ἄλλων δ' ἐλληνικῶν στοιχείων, τοῦ π καὶ τοῦ λ καὶ τοῦ δ, τὸ περίγραμμα ἦτο τόσον μεγαλοπρεπές, ὥστε θὰ τὸ ἐθεώρουν καύχημά των ἂν οὕτω τὰ ἔγραφον καὶ αὐτὸς ὁ Ἀρχιμήδης καὶ αὐτὸς ὁ Εὐκλείδης.

Τὰ δὲ σημεῖα ἅτινα καθαρὰ καὶ ἀκηλίδωτος κιμωλία ἐχάραττεν ἐπὶ τοῦ πίνακος, ἦσαν ἀπαραιμιλλὰ. Τὰ + ἐδείκνυν εὐκρινέστατα ὅτι ἐσημαίνον τὴν πρόσθεσιν δύο ποσοτήτων· τὰ — ἦσαν μὲν ταπεινότερα, ὡς σημαίνοντα ἀφαιρέσιν, ἀλλ' ὅμως ἀρκοῦντως εὐπρόσωπα· τὰ X ὠρθοῦντο ὡς ἀναποδοὶ σταυροὶ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου· τὰ = μὲ τὰς ἀκριβῶς ἰσομεγέθεις γραμμάς των ἐδείκνυν ἀληθῶς ὅτι ὁ I. T. Μάστων ἦτο πολίτης τοῦ κράτους, ἐνῶ ἡ ἰσότης δὲν εἶναι ἀπλοῦς τύπος, τουλάχιστον μεταξὺ τῶν λευκῶν. Τὴν αὐτὴν μεγαλοπρέπειαν σχήματος ἐπαρουσιάζον τὰ <, τὰ >, τὰ Σ, δια-

γραφόμενα διὰ γραμμῶν ἐκτάκτων διαστάσεων. Ἀληθὲς ὅμως θρίαμβός του ἦτο τὸ σημεῖον ∇ παραστατικὸν τῆς ῥίζης ἀριθμοῦ τινος ἢ ποσότητος· ὅτε δὲ συνεπλήρου αὐτὸ διὰ τῆς ὀριζοντίας γραμμῆς ἀνωθεν ὑπὸ τοιοῦτον τύπον:

ἐφαίνετο ὅτι ὁ δείκτης βραχίων, ὑπερβαίνων τὰ ὅρια τοῦ πίνακος, ἠπείλει νὰ καθυποτάξῃ ὁλόκληρον τὸν κόσμον εἰς τὰς μηχανικὰς τοῦ Μάστωνος ἀξιώσεις.

Καὶ μὴ τις ὑπολάβῃ ὅτι ἡ μαθηματικὴ ὀξύνοια τοῦ I. T. Μάστωνος περιωρίζετο εἰς μόνην τὴν στοιχειώδη ἀλγεβραν. Οὔτε ὁ διαφορικός, οὔτε ὁ ὀλοκληρωτικός λογισμός, οὔτε ὁ λογισμὸς τῶν διαφορῶν τῷ ἦσαν ἄγνωστα, δι' ἀσφαλοῦς δὲ χεῖρὸς ἐχάραττε τὸ περίφημον ἐκεῖνο σημεῖον τῆς ὀλοκληρώσεως, τὸ ἐν τῇ ἀπλότητί του καταπληκτικὸν τοῦτο γράμμα:

σημεῖον συναρτήσεως ἀπειρίας στοιχείων ἀπειροστών!

Τὸ αὐτὸ συνέβαινε καὶ μὲ τὸ γράμμα Σ παριστῶν ἄθροισμα ὠρισμένου ἀριθμοῦ στοιχείων ὠρισμένων, μὲ τὸ σημεῖον ∞ διὰ τοῦ ὁποίου οἱ μαθηματικοὶ δηλοῦσι τὸ ἄπειρον, καὶ μὲ ὅλα τὰ ἄλλα μυστηριώδη σύμβολα τῶν ὁποίων ποιεῖται χρῆσιν ἡ ἀκατάληπτος εἰς τοὺς κοινούς τῶν βροτῶν μαθηματικὴ γλῶσσα.

Ἐνὶ λόγῳ ὁ ἐκτακτος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἦτο ἰκανὸς ν' ἀνέλθῃ μέχρι τῶν ὑψίστων ἀκρωρειῶν τῶν ὑψηλῶν μαθηματικῶν.

Τοιοῦτος ἦτο ὁ I. T. Μάστων. Καὶ τούτου ἕνεκα οἱ συνεταῖροί του ἠδύναντο νὰ ἔχουσιν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτόν, ὡς ὅτι ἀνελάμβανε τὴν λύσιν τῶν τερατωδιστάτων προβλημάτων, τὰ ὁποῖα προέβαλλον οἱ τολμηροὶ ἐγκέφαλοί των! Καὶ τούτου ἕνεκα ὁ Τηλεβολικός Σύλλογος εἰς αὐτόν ἀνέθεσεν ἄλλοτε νὰ καταρτίσῃ τοὺς ὑπολογισμοὺς ὅσοι ἀπητοῦντο διὰ τὴν ἐξακόντισιν βλήματος ἀπὸ τῆς Γῆς εἰς τὴν σελήνην! Τούτου ἕνεκα τέλος ἡ μίστρες Εὐαγγελία Σκόρβιτ, ἐκβεβαρυνμένη ἐκ τῆς δόξης του, ἠσθάνετο πρὸς αὐτὸν θαυμασμόν, προσεγγίζοντα πρὸς τὸν ἔρωτα!

Ἄλλως δ' ἐν τῇ προκειμένη περιστάσει, δηλονότι τῇ λύσει τοῦ περὶ κατακτῆσεως τοῦ βορείου Πόλου προβλήματος, ὁ I. T. Μάστων δὲν ἦτο ἀνάγκη ν' ἀνυψωθῇ εἰς τὰς αἰθερίας σφαῖρας τῆς ἀναλύσεως. Πρὸς τοῦτο ὁ γραμματεὺς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου, μόνον πρόβλημα μηχανικῆς εἶχε νὰ λύσῃ, πρόβλημα πολὺ πλοκὸν ἀναμφιβόλως καὶ μέλλον ν' ἀπαιτήσῃ τὴν χρῆσιν εὐφυῶν καὶ νέων ἴσως τύπων, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου ἡ λύσις δὲν ἦτο εἰς αὐτόν δύσκολος.

Ναὶ! ἠδύναντο ἀπολύτως νὰ ἐμπιστευθῶσιν

εἰς τὸν I. T. Μάστων, καίτοι ἐξ ἐλαχίστου σφάλματος ἐκινδύνεον νὰ ζημιωθῶσιν ἑκατομύρια. Ἀλλ' ὁ I. T. Μάστων οὐδέποτε ἐπὶ ζωῆς του, ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἀκόμῃ ἡλικίας, ὅτε ἤρχιζε ν' ἀσκήτῃ εἰς τὰς πρώτας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς, εἶχε διαπράξει λογιστικὸν σφάλμα οὐδ' ἐνὸς χιλιοστοῦ τοῦ μικροῦ (1), ὡς ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ του ἀνεφέροντο εἰς καταμετρήσεις ἐπιφανειῶν. Ἄν δέ ποτε κατὰ ἓν εἰκοστὸν δεκατημορίου ἤθελε σφάλῃ, δὲν θὰ ἐδίσταζε ν' ἀνατινάξῃ εἰς τὸν ἀέρα τὸ γουταπέρκινον κρανίον του.

Ἦτο ἀνάγκη νὰ γείνη ἀκριβὲς λόγος περὶ τῆς ἐξειδικασμένης ταύτης ικανότητος τοῦ I. T. Μάστωνος. Νῦν δὲ προκειμένου νὰ ἐπιδείξωμεν αὐτὴν ἐν ἐνεργείᾳ, ἀπαραίτητον κρίνομεν ν' ἀναδράμωμεν ἐβδομάδας τινὰς πρὸς τὸ παρελθόν.

Ἐνα μῆνα περίπου πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν δύο Κόσμων διακηρύξεως, εἶχεν ἀνατεθῇ εἰς τὸν I. T. Μάστων νὰ καταστρώσῃ εἰς ἀριθμοὺς τὰ διάφορα στοιχεῖα τοῦ σχεδίου, οὗτινος τὰ θαυμαστικά αποτελέσματα εἶχεν αὐτὸς ὑποδείξῃ εἰς τοὺς συναδέλφους του.

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ I. T. Μάστων κατῴκει εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 179 οἶκημα τῆς ὁδοῦ Φραγκλίνου, μιᾶς τῶν ἡσυχωτάτων ὁδῶν τῆς Βαλτιμόρης, μακρὰν τῆς ἀγορᾶς, πρὸς ἣν οὐδὲν εἶχε κοινὸν καὶ τοῦ θορύβου τοῦ πλήθους, ὃν ἀπηχάανετο.

Ἐκεῖ, ἐντὸς ἀπερίττου οἰκήματος, γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Βαλτιστικῆ ἑπανλῆς, μόνα εἰσοδήματα ἔχων τὴν σύνταξιν, ἣν ἐλάμβανεν ὡς ἀπόστρατος ἀξιωματικός τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τὸν μισθὸν του ὡς γραμματεὺς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου, ἔζη μόνος ὑπηρετούμενος ὑπὸ τοῦ μαύρου του Φάϊρ ἦτοι Φωτιᾶ. Ὁ μαῦρος οὗτος τοῦ ὁποίου τὸ ἐπώνυμον ἦτο προσφυσέτατον εἰς θεράποντα πυροβολητοῦ, εἶχε θέσιν ἀνωτέρου ὑπρέτου, ἦτο μᾶλλον ὡς στρατιώτης περιποιοῦμενος τὸν κύριόν του, ὡς θὰ περιεποιεῖτο τὸ πυροβόλον του!

Ὁ I. T. Μάστων ἦτο ἄγαμος ἐκ πεποιθήσεως, φρονῶν ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ ἀγάμου εἶνε ἡ μόνη ἀνεκτὴ ἀκόμῃ εἰς τὸν ἐπίγειον τοῦτον κόσμον. Γινώσκων δὲ τὴν σλαβικὴν παροιμίαν, ὅτι «περισσότερα σέρνει μιὰ τρίχα γυναικὸς παρά δυὸ ζευγάρια βοῖδα» ἐδυσπίστει εἰς τὸν γάμον.

Καὶ ὅμως αὐτὸς καὶ μόνος καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἦτο ὁ αἵτιος ὅτι διῆγε μονήρη βίον ἐν τῇ Βαλτιστικῇ ἐπαύλει. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἤρκει ἐν μόνον νεῦμά του διὰ νὰ μεταβάλλῃ τὴν μοναχικὴν ἀπομόνωσιν εἰς συντροφικὴν, καὶ νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν πενιχρὰν περιουσίαν του τὰ πλοῦτη

(1) Τὸ Μικρὸν εἶναι μέτρον ἐν χρήσει εἰς τὴν ὀπτικήν, ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὸ χιλιοστὸν τῆς γραμμῆς.

ἐκατομμυριούχου. Δὲν τῷ ἦτο ἐπιτετραμμένον ν' ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἡ μίστρες Εὐαγγελία Σκόρβιτ θά ἦτο εὐτυχής... Ἀλλὰ μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον ὁ I. T. Μάστων δὲν εἶχε τὸ εὐτύχημα νά.. Καὶ ἐφαίνετο βέβαιον ὅτι αἱ δύο ἐκεῖναι ὑπάρξεις αἱ τόσον ταιριασταὶ — κατὰ τὴν γνώμην μάλιστα τῆς εὐαισθήτου χήρας, — οὐδέποτε θά κατῴρθουν νά συνδεθῶσι στενότερον.

Ἡ κατοικία τοῦ
I.T. Μάστωνος ἤτο
ὥς εἵπομεν ἀπλου-
στάτη, συνισταμέ-
νη ἐξ ἐνὸς ἰσογείου
μετὰ ἡλιακοῦ ἐστε-
γασμένου, καὶ ἐνὸς
ὀρόφου ἄνωθεν τοῦ
ἰσογείου. Τὸ δ' ἰσό-
γειον ἀπετελεῖτο ἐκ
μικρᾶς αἰθούσης καὶ
ἐστιατορίου, ἐν προ-
σαρτήματι δὲ πρὸς
τὸν κήπον ὑπῆρχε
τὸ μαγειρεῖον καὶ
τὸ ὀψοφυλάκιον. Τὸ
δὲ ἀνώγειον ἀπετε-
λεῖτο ἐκ κοιτῶνος
ἔχοντος τὰ παράθυ-
ρα πρὸς τὴν ὁδὸν
καὶ γραφείου πρὸς
τὸ μέρος τοῦ κήπου,
ἀπροσίτου εἰς τοὺς
ἐξωθεν θορύβους. Τὸ
γραφεῖον τοῦτο ἦτο
ἀληθὲς ἀνκχωρη-
τήριον ἐπιστήμονος
καὶ σοφοῦ, ὁποῖον
θα ἐζήλευον ὁ Νεύ-
των ὁ Λαπλὰς, ἢ ὁ
Κωσῦ. Ἐντὸς τῶν
τοιχῶν αὐτοῦ ὁπό-
σα δὲν ἐλύθησαν
σπουδαῖα μαθημα-
τικὰ προβλήματα!

Ὅποσον δὲ διέφερεν ἡ κατοικία αὕτη τοῦ
μεγάλου τῆς μίστρες Εὐαγγελίας Σκόρβιτ, ὅπερ
μεγαλοπρεπὲς ὑφ’οὔτο ἐν τῇ πλουσίᾳ συνοικίᾳ
τοῦ Νέου ἁλσους! Εἶχε δὲ τὸ μέγαρον ἐκείνου
πρόσοψιν μετ’ ἐξωστῶν, κοσμουμένην διὰ τῶν
ιδιορρυθμῶν γλυφῶν, εἰς ἃς ἀσμενίζει ἡ ἀγγλο-
σαξονικὴ ἀρχιτεκτονικὴ; κρᾶμα οὐσα τοῦ γοθτι-
κοῦ τρόπου καὶ τοῦ τῆς ἀναγεννήσεως· ἐνδον δ’
αἰθούσας, πλουσίως ἐσκευασμένας, στοὰς ἐξαι-
σίου μεγέθους, πινακοθήκην ἐν ᾗ τὴν πρώτην
θέσιν κατεῖχον τὰ ἔργα Γάλλων ζωγράφων, κλι-
μακας μετ’ διπλᾶς περιστροφάς, πολυάριθμον ὑπη-
ρετικόν· εἶχε προσέτι στάβλους, ἀμαξοστάσια

καὶ κήπον με χλοεράς ἐκτάσεις καὶ ὑψικωμα
δένδρα καὶ πίδακας. Τοῦ συνόλου δὲ τῶν ἀπο-
τελούντων τὸ μέγαρον οἰκοδομημάτων, ἐδέσπο-
ζε πύργος εἰς οὗ τὴν κορυφὴν ἐκυμάτιζε τὸ κυανό-
χρυσον σῆμα τῶν Σκόροβιτ!

Τὸ ἐν τῷ Νέῳ Ἀλσει μέγαρον ἀπέιχε τῆς Βαλτιστικῆς ἐπαύλεως τρία μίλλια, καὶ τρία σωστά μίλλια τοῦλάχιστον ἰδιαίτερον ὅμως

τηλεφωνικόν σύμμα-
 συνέδεε τὰς δύο κα-
 τοικίας, καὶ δι' αὐ-
 τοῦ συχνότατα ἀπο-
 καθίστατο ἡ συγ-
 κοινωνία καὶ συνδιε-
 λέγοντο οἱ ἔνοικοι,
 οὔτινες δὲν ἔβλεπον
 μὲν ἀλλήλους, ἀλλ'
 ἠδύναντο ν' ἀκού-
 ωσι τὴν φωνὴν ὃ εἰς
 τοῦ ἄλλου. Οὐδεὶς
 δὲ βεβαίως θ' ἀπο-
 ρρήση μανθάνων, ὅτι
 συχνότερον ἢ μί-
 στρες Εὐαγγελία
 Σκόρβει ἐκάλει τὸν
 Ι. Τ. Μάστωνα πρὸ
 τῆς τηλεφωνικῆς
 τῆς πλακός, ἥ ὃ
 Μάστων ἐκείνην πρὸ
 τῆς ἰδικῆς του. Ὁ
 δὲ Ι. Τ. Μάστων
 τότε οὐχὶ ἄνευ δυσ-
 θυμίας τινὸς κατα-
 λείπων τὸ ἔργον του
 προσήρχετο εἰς τὸ
 τηλέφωνον, ἐδέχε-
 το ἕνα φιλικὸν χαι-
 ρετισμὸν, ἀπεκρίνε-
 το δὲ διὰ γρυλ-
 λισμοῦ τοῦ ὁποίου
 τοὺς ἥκιστα φιλό-
 φρονας τόνους θὰ
 ἐμετρούαζεν ὡπως δὴ

contenant des articles signés, non pas par « celui qui connaît les faits », mais souvent par « celui qui les connaît pas ».

Pour réussir comme journaliste, il ne s'agit pas d'être humain de ses lettres et de savoir faire l'article de fond à la John Le Carré, à la lieu: Pourquoi il faut imposer et étouffer les opinions, mais de savoir faire l'article de fond à la John Le Carré, à la lieu: Pourquoi il faut imposer et étouffer les opinions.

[illegible]

Comment cette amercisation doit être pénalisante, pourquoi ? Il faut lui faire qu'il ne doit pas supporter, mais donner un travail un accident, un procès et au lieu d'être payé de l'indemnité je suis obligé d'aller en la fin que on deux semaines intéressantes, redoublé, comme deux les Anglais avec raison il faut aussi qu'il se comprennent les deux, l'histoire au plus et le plus au jour, dans tout et surtout, il faut qu'il arrive progressivement cette évolution à commencer, soit l'acte de se faire devant par un couple, il est facile.

« Mais, Alice, vous vous récriez que voulez-vous que le malheureux puisse faire quand il n'y a pas de pou-

« Les journalistes de Chicago se proposent un but d'ailleurs un peu étrange. Ils veulent connaître la vérité sur la vie de la ville, — la recherche de nos-
 tres ? Que faire ? Eh bien, et l'imagination, cela ne compte-t-il donc pour rien ? Vous comment, un jour-
 naliste américain devant reporter un tel épisode à
 a Chicago de parer la chose »

La seconde idée est pratique, et elle l'adopte. La voici. Son journal paraît le jour à deux heures. Or, à la cour et à l'Institut, chez le commissaire de police, l'abbaye, le séminaire et jusqu'à la rue, on se fait reporter une ou deux heures en arrière.

circulaires pour les pharmaciens du tridentaire main. C'est une trouvaille que le cadavre et quand on ne fait pas pareille on se coupe pour soi. Que faire? C'est bien simple. Notre journaliste traite le cadavre dans une maison modeste et le fait soigneusement à une heure, le dimanche matin, il se confesse par hasard. Va au plus vite faire sa déclaration au commissariat de police et c'est tout, journaliers des deux volants ne ratent la cible. A deux heures, le journal fait tout par la suite. « Apprendre l'histoire d'un cadavre, découverte de la cible par un des reporters ».

Les pontons, les mâts, étaient relâchés, et les courberons
divers et vifs enfoncés.
Les estimes, les divarques, les éols-express, les infais-

liances, les potins de toute sortes fournissent aux journaux les trois quarts de la matière. Une affaire mystérieuse fait la fortune d'un journal. Voici, comme exemple, une jolie histoire de mésintelligence.

Pendant des semaines entières, les journaux américains ont défilé d'un... d'un... d'un...

Les autres se composaient d'une jeune fille, appartenant à la haute noblesse de Washington, qui, paraît-il, était fiancée à un Indien, nommé Chaska, un Indien de plus belle eau, de la tribu des Sioux. Inscriptions du Prouche sauvage, des filles qui allaient se célébrer ce soir honneur au camp du grand chef, Osewa Hapato, des ornements variés dont allaient décorer les membres de la tribu, rien n'y manquait. De plus d'une famille, membres d'un père indigne, larmes d'une mère affligée, rien, paraît-il toujours, ne touchait le cœur de la belle aventurière, excepte les yeux perçants

Enfin le personnage a lieu, non seulement au grand journal, mais à l'église, ce n'est pas Oiseau Rapide qui tient les premiers épisodes, c'est le ministre de la parodie. Le roman fait place à la vérité, et, sans se découvrir, le roman du monde, les journaux abondent en quelques lignes, seulement ceux où, que le journaliste veut d'écrire un chapitre au bureau des « Affaires Indiennes ».

(La «*Le Monde*»)

MAX O'FALL

Ἐντὸς κοιλίας φαλαίνης ἔπαιζον ζατρίκιον (σελ. 229).

ποτε τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα, καὶ εἶτα ἐπανήρχε-
το εἰς τὰ προβλήματατά του.

Κατὰ τὴν 3 Ὀκτωβρίου λοιπόν, ἀφ' οὗ ἐπὶ μακρὸν συνεζήτησαν διὰ τελευταίαν φοράν τὰ τῆς ὑποθέσεως, ὁ Ι. Τ. Μάστων ἀπεχωρίσθη τῶν συναδέλφων του διὰ νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ἔργου. Ἐργὸν σπουδαιότερον ἐξ ὧων μέχρι τοῦδε ἀνέλαθεν, διότι ἐπρόκειτο νὰ ὑπολογίσῃ τοὺς μηχανικοὺς τρόπους, δι' ὧν θὰ καθίστατο προσιτὸς μὲν ὁ Βόρειος πόλος, δυνατὴ δ' ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ὑπὸ τοὺς πάγους αὐτοῦ κεχωσμένων κοιτασμάτων.

Ὁ Ι. Τ. Μάστων ὑπελόγησεν ὅτι ἐχρειάζετο

ὁκτώ ἡμέρας διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀπόρρητον ἐντολὴν αὐτοῦ, ἐπεὶ δὴ ἡ ἐργασία ἦτο πολὺ πλο-
κος ἅμα καὶ λεπτή, ἀπαιτοῦσα τὴν λύσιν δια-
φόρων ἐξισώσεων ἀναγομένων εἰς τὴν μηχανικὴν,
τὴν ἀναλυτικὴν γεωμετρίαν τῶν τριῶν διστά-
σεων, τὴν πολικὴν γεωμετρίαν καὶ τὴν τριγω-
νομετρίαν.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ πάσης δικταρχέως συνε-
φωνήθη οὐδεὶς νὰ ἐπισκεφθῇ ἢ νὰ παρενοχλήσῃ τὸν γραμματέα τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλ-
λόγου, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.
Τοῦτο βεβαίως ἐ-
λύπησε μεγάλως τὴν μίστρες Εὐαγγελίαν Σκόρβιτ,
ἀλλ' ἐδέησε νὰ ὑποκύψῃ καὶ αὕτη εἰς τὴν ἀναπό-
δραστον ἀνάγκην.
Ὅθεν περὶ τὸ δει-
λιὸν ἔκαμεν εἰς τὸν I.T. Μάστων-
να τὴν τελευταί-
αν ἐπίσκεψιν, ὁμοῦ
μετὰ τοῦ προέ-
δρου Βαρδικάν,
τοῦ λοχαγοῦ Ni-
κολ καὶ τῶν λοι-
πῶν συναδέλφων,
ἧτοι τοῦ ἀεικινή-
του Βιλσθ, τοῦ
συνταγματάρχου
Βλούσθερου, καὶ
τοῦ ξυλόποδος
Τόμ Χούντερ.

αὐτὰ τὸ κατορ-
θώσῃτε, φιλτατε
Μάστων, τῷ εἶπεν
ἀποχαιρετῶσα αὐτόν.

— Καὶ πρὸ πάντων προσέξατε νὰ μὴν κά-
μετε κανὲν λάθος! προσέθηκε μειδῶν ὁ πρόεδρος
Βαρδικάν!

— Λάθος!... αὐτός!... ἀνέκραξεν ἡ μίστρες
Εὐαγγελία Σκόρβιτ.

— Ἄν ἔκαμε καὶ ὁ Θεὸς θέτων τοὺς νόμους
τῆς οὐρανίου μηχανικῆς θὰ κάμω καὶ ἐγώ»,
ἀπεκρίθη μετριοφρόνως ὁ γραμματεὺς τοῦ Τη-
λεβολικοῦ Συλλόγου.

Εἴτα μετὰ θερμὰς χειραψίας τῶν φίλων του
καὶ τινὰς στεναγμούς τῆς κ. Εὐαγγελίας Σκόρβιτ
ἦτις, ἐκτὸς τῶν εὐχῶν περὶ τῆς ἐπιτυχίας, εὖρε

καιρὸν νὰ τῷ ψιθυρίσῃ καὶ τινὰς συστάσεις ὅπως
μὴ καταβληθῇ ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ἐργασίας,
ἀπεχωρίσθησαν. Ἡ θύρα δὲ τῆς Βαλιστικῆς
ἐπαύλειος ἐκλείσθη, καὶ ὁ Φωτιάς ἔλαβεν ἐντο-
λὴν νὰ μὴ ἀνοίξῃ αὐτὴν εἰς κανένα, οὐδ' εἰς
αὐτὸν τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπο-
λιτείας.

Κατὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας τῆς ἀπομο-
νώσεώς του, ὁ I.
T. Μάστων ἐμε-
λέτησε νοερῶς τὸ
τεθὲν αὐτῷ πρό-
βλημα, χωρὶς νὰ
λάβῃ εἰς χεῖρας
τὴν κιμωλίαν ἀ-
νέγνωσεν ἐκ νέου
συγγράμματά τι-
να ἀναφερόμενα
εἰς τὰ στοιχεῖα,
ἅτινα ἐμελλον νὰ
χρησιμεύσωσιν ὡς
βάσις τῶν ὑπολο-
γισμῶν του ἧτοι
περὶ τῆς Γῆς, τοῦ
ὄγκου αὐτῆς, τοῦ
σχήματος, τοῦ εἰ-
δικοῦ βάρους αὐ-
τῆς καὶ τῶν περὶ
τὸν ἄξονα καὶ τὸν
ἥλιον κινήσεών
της.

Τὰ κυριώτερα
ἐκ τῶν δεδομένων
τούτων ἦσαν τὰ
ἐπόμενα :

Σχῆμα τῆς Γῆς:
ἐλλειψοειδές, τοῦ
ὁποίου ἡ μεγα-
λειτέρα ἀκτίς εἶνε
6, 377, 398 μέ-
τρων, ἡ δὲ μικρο-
τέρα 6, 356, 080
μέτρων, τοῦ ὅπου

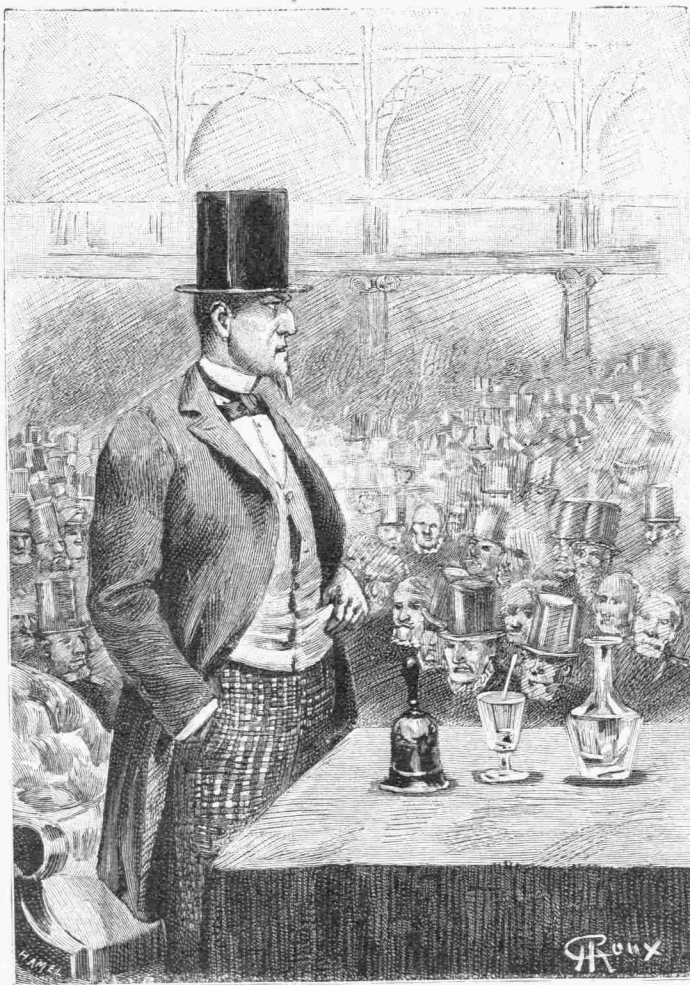
ἀποτελεῖ διαφορὰν μετὰ τῶν δύο ἀκτίνων ἐξ
21, 318 μέτρων ἕνεκα τῆς εἰς τοὺς πόλους πύ-
σεως τοῦ ἡμετέρου πλανήτου.

Περιφέρεια τῆς Γῆς εἰς τὸν Ἰσημερινόν: 40,
000 χιλιόμετρα.

Ἐπιφάνεια τῆς Γῆς κατὰ προσέγγισιν 510
ἐκατομύρια τετραγωνικά χιλιόμετρα.

Ὅγκος τῆς Γῆς περὶ τὰ χίλια δισεκατομ-
μύρια κυβικά χιλιόμετρα.

Εἰδικὸν βάρος τῆς Γῆς, σχεδὸν πενταπλάσιον
τοῦ εἰδικοῦ βάρους τοῦ ὕδατος, ἧτοι ὀλίγον
ἀνώτερον τοῦ ἀστρίου καὶ περίπου ἴσον πρὸς τὸ
τοῦ ἰωδίου ἐν ἄλλαις λέξεσι 5, 480 χιλιόγραμ-

Ὁ πρόεδρος τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου ἀγορεύων.

μα δι' ἕκαστον κυβικὸν μέτρον γῆς μέσου βάρους, ὑποτιθεμένου ὅτι ἡδύνατο νὰ ζυγισθῇ αὕτη κατὰ τεμάχια διαδοχικῶς φερόμενα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς. Τὸν ἀριθμὸν τοῦτον εὔρεν ὁ Κάβενδισ διὰ πλάστιγγος ἐπινοηθείσης καὶ κατασκευασθείσης ὑπὸ τοῦ Μίτσελ κατὰ δὲ τοὺς ἀκριβεστέρους ὑπολογισμοὺς τοῦ Βαιλὺ τὸ εἰδικὸν βάρος τῆς γῆς εἶνε 5670 χιλιόμετρα κατὰ κυβικὸν μέτρον. Εἰς τὰ αὐτὰ πορίσματα κατέληξαν καὶ αἱ νεώτεραι ἔρευναι τῶν Οὐίλσιγκ, Κορνὺ, Βαίλλε κλπ.

Χρόνος τῆς περὶ τὸν ἥλιον περιφορᾶς τῆς Γῆς, 365 ἡμέραι καὶ ἐν τέταρτον ἡμέρας, ἀποτελῶν τὸ ἡλιακὸν ἔτος· ἡ ἀκριβεστερον 365 ἡμέραι 6 ὥραι, 9 λεπτά, 10 δευτερόλεπτα καὶ 37 ἑκατοστά. Ἐκ τούτου ἐπιταί ὅτι ἡ Γῆ κινεῖται περὶ τὸν ἥλιον μετὰ ταχύτητος 30,400 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον.

Διανύομενον διάστημα ὑπὸ τῶν ἐπὶ τοῦ Ἰσημερινοῦ σημείων τῆς Γῆς κατὰ τὴν κίνησιν αὐτῆς περὶ τὸν ἄξονά της: 463 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον.

Αἱ δὲ ὑπὸ τοῦ I. T. Μάστωνος ληφθεῖσαι εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς του μονάδες μήκους, δυνάμεως, χρόνου καὶ γωνίας ἦσαν τὸ μέτρον, τὸ χιλιόγραμμον, τὸ δευτερόλεπτον καὶ ἡ κεντρικὴ γωνία ἣτις ὑποτείνεται ἐντὸς κύκλου τόξον ἴσον πρὸς τὴν ἀκτῖνα.

Τὴν 5 λοιπὸν Ὀκτωβρίου περὶ τὴν πέμπτην ὥραν μετὰ μεσημβρίην—προκειμένου περὶ ἔργου τόσον ἀξιωμακτικῶς, αἱ λεπτομέρειαι αὗται εἶνε ἀναγκαῖαι. — Ὁ I. T. Μάστων ἀφοῦ ἐμελέτησε ἐμβριθῶς τὸ ζήτημα, ἐπεδόθη εἰς τὴν ἔγγραφον διατύπωσιν αὐτοῦ, λαβὼν ὡς ἀφετηρίαν αὐτὴν τὴν βᾶσιν τοῦ προβλήματος, δηλαδή τὸν ἀριθμὸν ὅστις παριστᾷ εἰς χιλιόμετρα τὴν περιφέρειαν τῆς Γῆς εἰς ἓνα τῶν μεγάλων αὐτῆς κύκλων, ἥτοι τὸν Ἰσημερινόν.

Ὁ μαυροπίνιξ εὐρίσκειτο ἐκεῖ ἐστημένος ἐπὶ δρυϊνὸν ὁκρίθαντος καὶ ἀπλῆτως φωτιζόμενος ἐξ ἐνὸς τῶν πρὸς τὸν κῆπον παραθύρων. Μικρὰ τεμάχια κιμωλίας ἦσαν κατὰ τάξιν τοποθετημένα ἐπὶ τῆς προεξέχουσας κάτω τοῦ πίνακος σανίδος, ὃ δὲ πρὸς ἀπάλειψιν χρησιμεύων σπόγγος ἦτο πρόχειρος παρὰ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα τοῦ μαθηματικοῦ τοῦ ὑποίου ἡ δεξιὰ χεὶρ ἢ μᾶλλον τὸ πρόσθετον ἄγκιστρον ἐμελλε νὰ γράφῃ τὰ σχήματα, τοὺς τύπους καὶ τοὺς ἀριθμούς.

Ὁ I. T. Μάστων ἀφοῦ κατ' ἀρχὰς διέγραψεν ἐπὶ τοῦ πίνακος κυκλικὴν περιφέρειαν παριστάσαν τὸν πλανήτην τῆς Γῆς μεθ' ὅλης τῆς ἀκριβείας τῶν καμπύλων γραμμῶν τῆς, καὶ διὰ γραμμῆς καθέτου ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ ἰσημερινοῦ παρέστησε τὸν ἄξονα αὐτῆς, ἐσημείωσεν ἔπειτα ἐπὶ τῆς πρὸς τὰ δεξιὰ γωνίας τοῦ πίνακος τὸν ἀριθμὸν.

40,000,000

ἐμφαίνοντα τὴν περιφέρειαν τῆς Γῆς εἰς μέτρα.

Τούτου δὲ γενομένου ἡτοιμάσθη νὰ ἐπιληφθῇ τῆς σειρᾶς τῶν ὑπολογισμῶν του.

Τὴν προσοχὴν του ὅλην ἔχων ἐστραμμένην εἰς τὴν ἐργασίαν του ταύτην δὲν εἶχε παρατηρήσῃ τὴν κατάστασιν τῆς ἀτμοσφαιρας ἐπιστητικῶς μεταβληθεῖσαν κατὰ τὴν δειλὴν. Διότι πρὸ μιᾶς περίπου ὥρας ὁ καιρὸς ἐτράπη εἰς θυελλώδη, καὶ προεμνηνέτο δεινὴ καταιγὶς ἐξ ἐκείνων τὰς ὑποίας προαισθάνονται ἐξ ἐπιδράσεως τοῦ ὁργανισμοῦ των, πάντα τὰ ἐν τῇ φύσει ὄντα. Πυκνὰ νέφη ἐν εἵδει λευκοφαίων τολυπῶν συσσωρευμένων ἐπὶ σκοτεινοῦ βάθους, ἀνέρχοντο βαρέως ὑπεράνω τῆς πόλεως μακρυνοὶ δὲ μυκηθμοὶ ἀντήχουν εἰς τὰς κοιλότητας τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀπείρου. Ἀστραπαὶ τινες εἶχον ἤδη διαλαμπύειν εἰς τὸν οὐρανόν, τῆς δ' ἀτμοσφαιρας ἡ ἡλεκτρικὴ ἔντασις εἶχε φθάσῃ εἰς τὸ κατακόρυφον αὐτῆς σημείον.

Ὁ I. T. Μάστων ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπησχολημένος οὐδὲν ἐβλέπεν, οὐδὲν ἤκουεν.

Αἶφνης ὅμως ταχέως καὶ ἐπανελημμένα: κρούσεις ἡλεκτρικοῦ κώδωνος ἐτάραξαν τὴν ἡσυχίαν τοῦ γραφείου.

— «Ὁραῖα! ἀνέκραξεν ὁ I. T. Μάστων· ὅταν οἱ ὀχληροὶ δὲν ἡμποροῦν νὰ ἐμβοῦν ἀπὸ τὴν θύραν, ἔρχονται ἀπὸ τὸ τηλεφωνικὸν σύρμα! . . λαμπρὰ ἐφεύρες δι' ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ μένουν ἡσυχοὶ! . . Εἶναι βλέπω ἀνάγκη νὰ διακόψω τὸ ἡλεκτρικὸν ρεύμα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐργασίας μου!»

Καὶ προχωρῶν πρὸς τὸ τηλεφώνον:

— «Τί ἀγαπᾷτε; ἠρώτησεν.

— Νὰ μὲ ἀκούσετε διὰ μίαν στιγμὴν! ἀπήντησε φωνὴ γυναικεία

— Ποῖος εἶναι;

— Πῶς δὲν ἀνεγνωρίσατε τὴν φωνήν μου, ἀγαπητὲ κύριε Μάστων; . . Εἰμαι ἐγώ. . . ἡ μίστρας Σκόρβιτ!

— Ἡ μίστρας Σκόρβιτ! . . Μὰ δὲν θὰ μὲ ἀφήσῃ λοιπὸν μίαν στιγμὴν ἡσυχον;»

Ἀλλὰ φρονίμως ποιῶν, τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις—ἥμιστα βεβαίως φιλόφρονος πρὸς τὴν ἀξίεραστον χήραν—ἠψιθύρισε μακρὰν τῆς τηλεφωνικῆς πλακός, μὴ ἐπηρεασθείσης ἐξ αὐτῶν.

Εἶτα ὁ I. T. Μάστων ἐννοῶν ὅτι δὲν ἡδύνατο νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀπάντησιν διὰ μιᾶς τοῦλάχιστον εὐγενοῦς φράσεως, ἐπανελάθεν:

— «Ἄ! σεῖς εἰσθε, μίστρας Σκόρβιτ;

— Ἐγώ! ἀγαπητὲ κύριε Μάστων.

— Καὶ τί ἐπιθυμεῖτε;

— Νὰ σᾶς προειδοποιήσω ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ἐκραγῇ σφοδρὰ καταιγὶς! . .

— Ἐπειτα; Μήπως ἡμπορῶ νὰ τὴν ἐμποδίσω! . . .

—“Ὁχι ἀλλ’ ἤθελα νὰ σὰς ἐρωτήσω ἂν ἐφροντίσατε νὰ κλείσετε τὰ παράθυρα...”

Ἡ μίστρες Εὐαγγελία Σκόρβιτ δὲν εἶχεν ἀκόμη τελειώσῃ τὴν φράσιν τῆς ταύτης, ὅτε ἠκούσθη βροντὴ τρομερὰ, προσομοιάζουσα πρὸς ἔχον ἀπεράντου σηρικου ὑφάσματος σχιζομένου εἰς ἀπέραντον ἔκτασιν, ὃ κεραυνὸς ἔπεσε παρὰ τὴν Βαλιστικὴν ἔκφυλιν, ὃ δὲ ἠλεκτρικὸς σπινθὴρ φερόμενος διὰ τοῦ τηλεφωνικοῦ σύρματος εἰσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ μαθηματικοῦ μεθ’ ὁμοῦ αὐτόχρομα ἠλεκτρικῆς.

Ὁ Ι. Τ. Μάστων, ἐσκυμμένος ἐπὶ τῆς πλακῶς τοῦ τηλεφώνου, ἔλαβε τὸ ἰσχυρότατον βολταϊκὸν βῆμα, ἐξ ὅσων ποτὲ ἔπληζαν τὴν παρειαὶν σοφοῦ καὶ εἴτα τοῦ σπινθῆρος διελθόντος διὰ τοῦ σιδηροῦ ἀγκίστρου τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἀνετράπη

ὡς ἀπλῶν χάρτινον ἄθυρμα καὶ προσέκρουσεν εἰς τὸν μαυροπίνακα σφενδονηθέντα εἰς μίαν γωνίαν τοῦ δωματίου. Ὁ κεραυνὸς μετὰ τοῦτο, ἐξεληθὼν διὰ τινος ἀδιοράτου ὑπὲς ὑαλοπίνακος, ἐπέπεσεν ἐπὶ μιᾷς ὑδρορροᾶς, καὶ ἐξηφανίσθη ἐντὸς τοῦ ἐδάφους.

Ἐμβρόντητος κυριολεκτικῶς ὁ Ι. Τ. Μάστων ἀνηγέρθη, ἐψηλάφισε τὰ διάφορα μέλη τοῦ σώματός του καὶ ἐβεβαιώθη ὅτι δὲν εἶχε πληγωθῇ. Μεθ’ ὃ, διατηρῶν τὴν ἀταραξίαν του, ὡς ἤρμοζεν εἰς ἀρχαῖον σκοπευτὴν τῆς Κολομβιάδος, ἐτακτοποιήσε τὰ τοῦ γραφείου του, ἐπανάθεσεν ἐπὶ τοῦ ὀκρίβαντος τὸν πίνακα, συνέλεξε τὰς διασκορπισθείσας χαμαὶ κιμωλίας καὶ ἐπανάλαβε τὴν ἀποτομώτατα διακοπῆσαν ἐργασίαν του.

(Jules Verne)

Ἐπεται συνέχεια

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

ΤΑ ΕΝΔΟΤΕΡΑ ΤΗΣ ΦΡΙΚΗΣ

Ἀξιοσημείωτοι ἐπ’ ἐσχάτων ἀνακαλύψεις χρυσοῦ εἰς μέρη τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς κατεχόμενα ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν παρῶρμησαν αὐτοὺς εἰς τὴν δραστηρίαν ἐξερευνῆσιν τῶν πλησιοχώρων, ἅτινα ἀκόμη εἶνε ἀσφαλὴ ἄστυα τῶν μαύρων. Αἱ ἄγνωστοι αὗται χῶραι συνορεύουσαι πρὸς τόπους, οἵτινες ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπολαύουσι τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ, ἔχουσι μεγάλα φυσικὰ πλεονεκτήματα καὶ πύρους ἀρθῶνους, μόλις δὲ πρὸ ὀλίγου ἀρύπνισαν τοῦ πεφωτισμένου κόσμου τὸ πρακτικὸν ἐνδιαφέρον. Οἱ κάτοικοι αὐτῶν εἶνε βάρβαροι βυθισμένοι εἰς τὴν ἀμάθειαν καὶ δεισιδαιμονίαν. Ὅλίγαι φυλαὶ τούτων εἶνε φιλοπόλεμοι, αἱ πλεῖσται δὲ χειροῦθεις καὶ ἐπιδεκτικαὶ ἐξημερώσεως.

Μέχρις ἐπ’ ἐσχάτων οἱ ὀλίγοι λευκοὶ — ἄτρόμητοι κυνηγοὶ καὶ τολμηροὶ ἐμποροὶ, οἵτινες εἰσέδυσαν εἰς τὰ βάθη τῶν ἀγνώστων τούτων ἐρήμων, ἐπανῆλθον εἰς τὰς πεπολιτισμένας χώρας λαμπρὰς ἐντυπώσεις ἀποκομίζοντες ἐκ τῆς καλλονῆς καὶ τοῦ πλούτου αὐτῶν. Πολλοὺς κινδύνους ἀπήντησαν καὶ μεγάλας δυσχερεῖας ὑπέστησαν οἱ πλάνηδες οὗτοι, οἵτινες ἦσαν καὶ οἱ μόναι ἀφ’ ὧν ἠδύνατό τις ν’ ἀρυσθῇ πληροφορίας περὶ τῶν ἀποκρύφων τοῦ ἐσωτερικοῦ. Μεταξὺ τῶν δυσκολιῶν τὰς ὁποίας ὑπερνήκησαν ἦσαν ἀμυδρεῖς ἐκτάσεις ἀνυδροὶ ὅπου αὐτοὶ τε καὶ τὰ κτήνη των σκληρῶς ἤθληθον τὴν ἔλλειψιν τοῦ ὕδατος· ἦσαν ἀκόμη ἡ μυῖα τ σί τ σ η τῆς ὁποίας τὸ δῆγμα τόσον εἶνε εἰς τὰ κτήνη ὀλέθριον ὅσον καὶ τοῦ ὄφεως κροταλίου εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἦσαν πεδιάδες πετρώδεις, φοβεροὶ λόφοι καὶ κοιλάδες ἀποπνέουσαι μισσηματικὸν ἀέρα. Ἀφοῦ ὁμως ἔληξαν αἱ δυσχερεῖς αὐτῶν ὁδοιπορίαι εὗρον χώρας μὲ διαρκῆς ἔαρ, εὐφόρους τόπους τοσαύτης παραγωγικότητος ὥστε οἱ καρποὶ τῆς γῆς ἀνευ καλλιέργειας δρέπονται ἐν πάσῃ ἀφθονίᾳ· ἀγέλας κτηνῶν περιεργόμενας ἐπὶ τῶν χλοερῶν λειμῶνων· γιγαντιαῖα δάση, ποταμοὺς μὲ δικυγὴ ὕδατα· πολυτίμητα ἄγρια ζῷα καὶ πτηνὰ· ἀγρίμια παντὸς εἶδους. Ἐρερον δὲ δειγμάτων παρθενικοῦ χρυσοῦ, κοσμημάτων ἀγροίκου ἐργασίας,

ἐλεφαντόδοντας, δέρματα καὶ πτερὰ δι’ ὧν ἐπέβεβαιούντο αἱ ἀφηγήσεις τῶν περιπετειῶν αὐτῶν.

Αἱ διηγήσεις των περὶ τῶν χωρῶν αἷς εἶχον ἰδῇ περιεῖχον καὶ τινος ἀρχαιολογικὰς εἰδήσεις· μετὰ ζωηρότητος παρέστησαν τὰ ἔχνη ὀρυχείων, τὰς πρὸς εὐρεσιν χρυσοῦ ἐσκαφὰς τῶν παρελθόντων αἰώνων, ὡς παράδειγμα τῶν μηχανικῶν γνώσεων τῶν ἀρχαίων, ὠμίλησαν περὶ μυστηριωδῶν σπηλαίων, ὅπου θησαυροὶ κεκρυμμένοι χρυσοῦ, πολυτίμων λίθων καὶ ἀρχαίων καλλιτεχνικῶν ἔργων ζηλοτύπως ἐφυλάττοντο· περιέγραψαν μεγαλοπρεπὴ ἐρείπια, λείψανα παρελθόντος πολιτισμοῦ καὶ μεγαλείου. Ἀπεικόνισαν τοὺς ἰθαγενεῖς μεθ’ ὅλης τῆς βαρβαρικῆς λαμπρότητος τῶν ἐκ δέρματος ζῶων στολῶν, μὲ ψέλλια χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, μ’ ἐνώτια ἐξ ἀσυνήθων πολυτίμων λίθων μὲ ῥόπαλα γλυπτὰ καὶ ἀσπίδας· τὰ πρόσωπα καὶ σώματα αὐτῶν ἐξωγραφημένα καὶ ἀποτροπαίως παραρμεμορφωμένα· τὰ πόθη των ἐξεγερόμενα ὑπὸ πολεμικῶν χωρῶν, θριαμβευτικῶν ἡσμάτων καὶ ἀτάκτων βρώσεως καὶ πόσεως· καὶ ὑπὸ τὸ λευκάζον τῆς ἀφρικανικῆς σελήνης παραδιδόμενους εἰς ὄργια φρικώδη, ἐπαγωγὰ μὲν διὰ τὴν ἀσυνήθη αὐτῶν καὶ κωμικὴν παραδοξότητα, ἀλλ’ ἀποτρόπαια διὰ τὴν ἀγρίαν αὐτῶν ὁμότητα. Ὅσον δὲ καὶ ἂν συνέδραμεν αὐτοὺς κατὰ τὰς ἀπεικονίσεις ταύτας ἡ φαντασία οὐχ’ ἦτον ἐβασίζοντο ἐπὶ γεγονότων.

Ἡ ὑπαρξὶς φυσικῶν σπηλαίων τόσον συμμετρικῶν ὥστε ὁμοιάζουσι πρὸς ἔργα πεπειραμένων μηχανικῶν ἐνέπνευσεν τὴν θεωρίαν περὶ ἀρχαίων ἐργασιῶν πρὸς ἐξόρυξιν τῶν ὀρυκτῶν καὶ μετάλλων. Τινὰ τῶν σπηλαίων τούτων ἀδειςδύτων καὶ περιπλόκων ἔνεκα τοῦ ἐλικοειδοῦς σχήματος αὐτῶν ἔχουσι στοὰς δι’ ὧν εἰσέρχεται τις εἰς ἀπεράντους θηλάμους μὲ ὠραίους σταλακτίτας καὶ κοσμητικὰ ἐξαρτήματα κρεμμένα ἀπὸ τῶν ὀροφῶν αὐτῶν, αἵτινες εἶνε διάστικτοι ἐκ μυριάδων σπινθηροβόλων σταγόνων ὕδατος ἀπαστραπτουσῶν εἰς τὸ εὐμετάδλητον φῶς τῆς λαμπάδος. Τὰ δὲ ἀγαλματώδη σώματα τῶν ἐγχωρίων ὁδηγῶν διολισθαίνοντα